

Tatarkiewicza Władysława

Dzielnice: Praga Południe

Osiedla: Goćław

Atrybuty: Nazwy własne Nazwy osobowe Imiona i nazwiska

Rok utworzenia nazwy: 1982

Opis

Władysław Tatarkiewicz (1886-1980) - filozof, historyk sztuki, estetyk, etyk. Był rodowitym warszawiakiem, tu ukończył gimnazjum filologiczne. Kształcił się na różnych szkołach wyższych, po odzyskaniu przez Polskę niepodległości samemu zostając wykładowcą akademickim w Wilnie, Poznaniu oraz Warszawie, gdzie na tutejszym uniwersytecie do 1961 roku kierował Katedrą Filozofii. Od 1930 roku był członkiem Polskiej Akademii Umiejętności, w 1956 roku został członkiem Polskiej Akademii Nauk. W okresie międzywojennym redagował "Przegląd Filozoficzny", w latach 1960-63 był szefem pisma "Estetyka". Jego najsłynniejszym dziełem jest niewątpliwie wydana w trzech tomach "Historia filozofii", jednak na uwagę zasługują również "Historia estetyki", "O szczęściu", "Dzieje sześciu pojęć". Jako historyk sztuki opracował monografię Dominika Merliniego, historię warszawskich Łazienek oraz "O sztuce polskiej XVII i XVIII wieku". Przed wojną mieszkał w kamienicy przy ul. Marszałkowskiej, po wojnie zamieszkał w willi przy ul. Prezydenckiej 4. Zmarł w rodzinnym mieście. Spoczywa: Cmentarz Powązkowski, kwatery 25, rząd IV, miejsce 3\4.

Ciekawostki

Przed wojną planowano na tym terenie zbudować lotnisko międzynarodowe, jednak strefa lotów została zbombardowana w 1939 przez Luftwaffe. Po wojnie lotnisko odbudowano jako sportowe, służące Aeroklubowi Warszawskiemu. W 1971 zapadła decyzja o budowie tu osiedla i w 1976 lotnisko przestało istnieć.

Stan obecny:

Bloki osiedla Goćław-Iskra. Powstały między 1977 a końcem lat 80 wg proj. Tadeusza Mrówczyńskiego. Na budowę osiedla rozpisano konkurs międzynarodowy, w którym brali udział architekci ze stolic państw socjalistycznych. Konkurs, rozstrzygany w 1972 w Kazimierzu, wygrały ekipy z Belgradu, Moskwy i Warszawy (Bogusław Chyliński, Jacek Jedynak, Andrzej Skopiński i Jerzy

Skrzypczak). Opracowaniem osiedla na podstawie zwycięskich prac zajął się T. Mrówczyński. Na 225 hektarach lotniska zbudowano 4 części osiedla. W 1977 uzbrojono teren, a pierwsi lokatorzy wprowadzili się w 1979 na teren Orlika. Osiedle przeznaczone jest całościowo dla ok. 40.000 osób.

Data nadania nazwy: 1982.02.22
